

Net als in 'De vader' zaait Florian Zeller ook in 'Het oog van de storm' verwarring. Maar nu werkt het minder ★★★

Het is allemaal net iets te bedacht om te boeien, laat staan te ontroeren, waar de voorstelling overduidelijk wel naar toe werkt.

Hein Janssen 25 oktober 2021, 14:31

Hans Croiset en Anne Wil Blankers in *Het oog van de storm*. Beeld Bram Willems

De Franse schrijver Florian Zeller werd in één klap wereldberoemd toen hij zijn toneelstuk *Le père* (*De vader*, 2012) twee jaar geleden verfilmde met sterren Anthony Hopkins en Olivia Colman. In Nederland waren destijds zowel toneelstuk als nu de film succesvol bij een breed publiek. Vooral door het onderwerp: ouder worden in het algemeen, en dementie in het bijzonder. Daarover gaan veel meer toneelstukken en films, maar Zeller bedacht een originele manier om dit thema te verbeelden door verwachtingspatronen te ontregelen en bewust verwarring toe te laten.

Dat procedé past hij ook toen in zijn toneelstuk *Het oog van de storm* (*Le fort de la tempête*, 2016), nu te zien in een productie van More Theater. Maar dit keer is die slimme constructie (wat is waar en wat niet?) minder geslaagd en lijkt het een trucje. Het leidt tot een nogal gekunsteld toneelstuk waarin twee zussen (gespeeld door Johanna ter Steege en Marguerite de Brauw) samenkomen in het huis waar een van de ouders is overleden. Maar wie? De vader of de moeder? Al dolende door vergeten dagboeken en via onverwachte bezoekers komen verdrongen herinneringen boven. Langzaam ontrollen zich allerlei mogelijke scenario's. Alles loopt door elkaar heen, en de personages bewegen zich naar eigen zeggen in het luchtledige.

Het is allemaal net iets te bedacht om te boeien, laat staan te ontroeren, waar de voorstelling overduidelijk wel naar toe werkt. Regisseur Agaath Witteman heeft van het stuk een heldere, keurige voorstelling gemaakt, met hier en daar een merkwaardige rolopvatting. Zo speelt Hans Croiset de vader op een bijna geëxalteerde manier. Naast hem is Anne Wil Blankers superieur in de moederrol – als zij opkomt krijg je behalve een masterclass teksttoneel ook zicht op een echt karakter. Dit is acteren dat verder gaat dan het spelen van een schetsmatig personage. Prachtig.